

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Nou abonament

la

„Tribuna“

se începe cu 1 Iulie st. v. a. e.

Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta utalvány — Post-
Anzeisung.*)Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fâșiile, în cari li-s'au trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea „Tribunei“.

Sibiu, 4 Iulie st. v.

Sîntem puși între două extreme.

În Budapesta s'au strîns câți-va dintre
oamenii noștri politici, au hotărît să înfiin-
teze un nou partid român, și au întemeiat
o foaie menită a susține ideile acestui partid
în petto, „Viitorul“.Remănem în marginile adevărului,
dacă susținem, că întemeetorii acestei foi
și împreună lucrătorii la înființarea noului
partid sînt tot diregători publici sau aspi-
ranți la diregătorii, în genere oameni
bine situați.În Bucuresci de asemenea s'au adunat
câți-va dintre tinerii români emigrați și au
hotărît și ei să înființeze un nou partid
român și au întemeiat o societate, „Viitorul
român“.Remănem asemenea în marginile ade-
vărului, dacă susținem, că întemeetorii
acestei societăți și împreună lucrătorii ei
sînt oameni fără de căpătâiu.La mijloc, între aceste două extreme
ne aflăm noi, care am luat însărcinarea
asupra-ne de a spune în toate împregiu-
rările adevărul asupra sentimentelor popo-
rului român.

E grea pozițiunea noastră.

„Viitorul“ insinuă în sus, că sîntem
în conivență cu „Viitorul român“, ear'
„Viitorul român“ insinuă în jos, că
sîntem în conivență cu „Viitorul“.Trebuie să fim meru trezi, pentru-ca
atât în sus, cât și în jos pozițiunea să ne
fie lămurită, și, dacă unii ne trag la Bu-
curesci, alții la Budapesta, noi remănem
aici în Ardeal.„Viitorul“ îi ocăresce pe cei dela
„Viitorul român“ și le dîce, că sînt nisce
nebumi, ear „Viitorul român“ le dîce celor
dela „Viitorul“, că sînt trădători: cine
vrea să treacă drept om cinstit și cu minte,
acela rămâne la mijloc, între „Viitorul“
și „Viitorul român“.Atât „Viitorul“, cât și „Viitorul ro-
mân“ propagă tendențe nouă, care astăzi
nu sînt răspândite la Români; atât ceidela Budapesta, cât și cei dela Bucuresci
își dau silința să creeze un nou curent,
să fure așa dîcînd oamenii dintre Români,
să ne desbine: noi stăm la mijloc și dîcem
meru: Românilor, rămâneți strînși la un
loc și stați pe pace.O dîcem noi aceasta; dar întrebarea
e, dacă lumea ne ascultă.Cu cât „Viitorul“ se ridică, cu atât
elementele neastemperate se simt împinse
spre „Viitorul român“, și cu cât
„Viitorul român“ se ridică, cu atât ele-
mentele mai cumpătate se simt împinse
spre „Viitorul“. De aceea oamenii dela
„Viitorul“ sînt din punctul de vedere al
poporului român deopotrivă cu cei dela
„Viitorul român“: unii împing spre revo-
luțiune, ear alții provoacă la revoluțiune.Noi nu putem rămâne la mijloc decît
câtă vreme atât „Viitorul“, cât și „Vi-
itorul român“ sînt firme fără de nici un
credit. Îndată ce ar crește creditul vre-uneia
din aceste firme, ar trebui să crească și
al celeialalte, și noi am rămâne isolați.Întrebarea e acum, că, ajunși la iso-
lare, în cotro ar trebui să inclinăm.

Tot spre noi înșine.

„Viitorul“ stăruie să renunțăm la idea
de a mai face să se pronunțe în Ungaria
principiul poliglot.„Viitorul român“ nu umblă cu mof-
turi, ci spune lămurit, ca Români trebuie
să lucreze pentru desființarea statului ungar.Noi sîntem gata să ne dăm viața,
averea și cea mai bună parte din sufletul
nostru pentru o Ungarie unită și tare, dar
organizată ca stat poliglot.Dacă „Viitorul“ va avè succese în
această direcție, noi îl vom lăsa să facă,
ba-l vom sprigină chiar, ear dacă tendența
de a preface Ungaria în stat național ma-
ghiar va găsi sprigină la el, nouă nu ne
va rămâne decît să ne retragem pas cu
pas și să lăsăm câmpul deschis pentru
„Viitorul român“.Succesele dar și numai succesele pozitive
mai pot să justifice îndrăsneala acelora
dintre oamenii noștri politici, care s'au
încumetat a se pune în potriva curentului
național: a lor are să fie vina, dacă mai
curînd ori mai târziu Români se vor
desbina și nu vor mai voi să urmeze sfa-
turile celor ce-i îndeamnă la cumpăt, pe
ei vor trebui să-i blăsteme generațiunile
viitoare pentru toate nenorocirile, la care
ar pute să ne împingă „Viitorul român“,
căci purtarea lor echivocă îi îmbărbătează
pe Maghiari să stăruie pe calea greșită
ce au apucat, și „Viitorul“ e acela, care a
provocat înființarea „Viitorului român“.Și cine oare ar pute să-i osândească
pe cei dela „Viitorul român“?!Pe ei îi mîenă nenorocirea, miseria, do-
rul de țara lor, îi împinge mânia oarbă
a celui pribegit.Ce a putut însă să-i mîene pe cei dela
„Viitorul“? —

Revistă politică.

Sibiu, 4 Iulie st. v.

Ungaria. Guvernamentalii noștri s'au
spăriat ei înșiși de isvorul necurat al man-
datelor de deputați. Bătăile, omorurile și
sumele enorme de bani, care au jucat ro-
lul principal în timpul alegerilor, i-au pus
pe gânduri și i-au făcut să înțeleagă că
îvingerile lor sînt îvingeri de ale lui
Pirrhus, care repetându-se la intervale mai
scurte, vor sfîrși prin a distruge cu totul
fundamentul, pe care trebuie să se razime
ori-ce parlament. De aceea dîarele guver-
namentale de un timp încoace se ocupă
cu multă stăruință despre cestiunea de
a se prelungi perioada legislativă
dela 3 la 6 ani. Înșuși „Pester Lloyd“
pledează în favorul acestei idei în primul
seu articol dela 14 Iulie n. Motivele în-
vocate de numitul diar în spriginul acestei
idei sînt mai întăiu împregiurările econo-
mice ale țerei. „Cheltuielile la alegeri“,
dîce „Pester Lloyd“, „au luat la noi astfel
de proporțiuni, încât ele sînt pe cale de
a întrece cheltuielile, ce se fac în Engli-
tera cu ocaziunea alegerilor, cu deosebire
numai că Englitera dispune de o bogăție
solidă, pe când noi facem din sărăcia noastră
o vîrtute, și că în Englitera nimenea nu
umblă după mandat, dacă mijloacele nu-i
permit un asemenea luc, pe când la noi
pretenția de a deveni reprezentant al po-
porului rezultă prea adese-ori din împre-
giurarea că cineva scie scrie și cetă, dar
nu și socoti.“ Al doilea motiv este starea
parlamentară. Din cei trei ani prima și
ultima sesiune se petrece mai fără nici un
folos; prima, pentru-că constituirea, discu-
țiunea asupra mesagiului, precum și învîr-
șunarea rămasă în urma companiei elec-
torale, răpesc tot timpul pentru munca
serioasă; ultima, pentru-că umbrele nouelor
alegeri se resfrîng și asupra activității
parlamentare și opiniunea publică din cere-
urile electorale începe a-și întemeia domnia sa
în parlament. Al treilea motiv este efectul
desastros al deselor alegeri asupra popu-
lațiunei, deșteptându-se și ridicându-se până
la cea mai înaltă potență toate patimile
sociale și politice. În fine „Pester Lloyd“
dîce, că chiar și din punct de vedere al
interesului de partid este recomandabilă
prelungirea perioadei electorale, pentru-că
existența guvernului și a domniei parla-
mentare la noi nu se hotăresce înaintea
alegătorilor, ci în dietă de cătră cei aleși.
Cu cât este mai lungă perioada legislativă,
cu atât mai ușor se emancipează deputații
de influențele guvernamentale.

Dieta Croată a primit și în discu-
țiunea specială proiectul de lege privitor
la suspendarea inamovibilităței judecătorilor.
Scene turbulente n'au lipsit nici cu
această ocaziune. Starcevic între altele a
dîs: „Dela ultimul până la Banul vostru
— căci voi îl numiți Ban, după mine însă
el este numai un pandur maghiar — toți
nu fac decît umblă la cortășit. Aleși însă
nu veți mai fi.“ Maioritatea protestează,
ear oratorul continuă pe această cale, în-
sultă maioritatea și amenință că afară din
parlament se vor întempla bătăi. Baronul
Zsifkovic întăritat de cuvintele lui Star-
cevic, îl numesce pe acesta trădător al
țerei și impută opozițiunei că 'și-a per-
dut tot simțul moral și că împinge țara la
peire. Tuskan polemizează cu preopin-
tul și amenință cu răscularea poporului.
Procedîndu-se apoi la vot, maioritatea pri-
mesce paragraf de paragraf, până când s'a
primit proiectul întreg.

**Serbătoreea națională a poporu-
lui francez,** care se ține în fiecare an la
2 Iunie, nici de astădată nu s'a putut pe-
trece în Paris fără oarecari incidente ne-
plăcute. Eată ce i se telegrafează diarul
„Neue Freie Presse“ în această privință:
Ca și altădată, Elsațienii, insoțiți de liga
patriotică și de alte reuniri, s'au dus la
statua Stassburgului de pe piața Concor-
diei. S'au aședat pe statuă mai multe cu-
nuni și steaguri, și s'au repetat de mai
multeori „Ura Elsația“. Înaintea hotelului
„Continental“ din strada Rivoli s'au în-
ceput escesurile contra Nemților. Demon-
stratorii, cari insultaseră pe un Neamț încă
pe piața Concordiei, pentru că acesta s'ar fi
purtat în mod provocător, înaintară pe
strada Rivoli până la hotelul Continental,
care ca și alte hotele, arborase diverse
stindarde, între care se afla și stindardul
german. Demonstratorii ca la comandă,
deodată începură să fluere și să șuere.
Sgomotul atrase o mulțime de oameni, cari
la rîndul lor nu încetau de a striga să
se iee jos stindardele. Administrațiunea ho-
telului nu voi însă să se supună și închise
porțile, ear mulțimea dede năvală spre
porți și sparse ferestrele hotelului cu petre
adunate din grădina Tuileriilor, ce se afla
în apropiere. Administrațiunea hotelului
se hotărî în fine să iee stindardele. Mul-
țimea dede un strigăt de bucurie, dar tot
nu se mulțumî numai cu atîta. O depu-
tațiune de licești, cu inspectorul poliției și
alți funcționari polițenesci în frunte, ceru
să li se prezenteze stindardele. Aceste au
fost apoi sfêrticate în strigătele mulțimii
de „Ura Elsația“; „Jos Prusia“; „Jos
Bismarek.“ În fine sosi o brigadă de sol-
dați polițenesci, care restabilî ordinea.

Am dîs, că **Bulgaria** are un nou
cabinet. Eată acum persoanele din care
se compune acest cabinet: Karavelov mi-
nistru președinte și tot-odată ministru de
finanțe și de lucrări publice; Tanov, de
externe; Slaveikov, de interne; Radoslavov,
de justiția; Karolev, de instrucție. Preșe-
dinte al camerei s'a ales Stamburov.

România.

În Bucuresci lucrurile iau o direcție
deplorabilă. Cu prilegiul unei întruniri a
oposițiunei s'a întemplat un tumult, pe
care „Românul“ îl descrie și aprețiează în
primul seu din 2/14 l. c. precum urmează:

„În fața celor petrecute la întrunirea de ieri
dela Orfeu a liberalilor-conservatori, sîntem datori
astăzi să consacram locul rezervat aci dării de
seamă asupra durerosului și periculosului scandal
ce bîntuî ieri capitala României.

Este bine ca națiunea întreagă să afe, să
cunoască cum se respectă dreptul întrunirilor
consacrat prin constituțiune.

Este bine ca națiunea întreagă să scie cum
se bucură cetățenii de acest drept, cu care se
făliau atât de mult d-nii Fleva și Ionescu la în-
trunirea dela 17 Iunie dela Ateneu.

Este bine în fine ca întreaga națiune să
afe cum autoritățile îndrituite fac să se respecte
acest mare drept de cătră bandele de bătăuși.

Mai nainte însă de a descrie cele petrecute
ieri, ne credem datori a face o întrebare: Scia
guvernul că bande de bătăuși vor turbura întru-
nirea? Ne place a crede că nu, și de aceea îi
vom cere cu stăruință să pedepsească acea poliție,
care pare a fi făptuit scandalul și bătăile de ieri
numai și numai spre a compromite guvernul.
Dacă nu o va face însă, atunci va dovedi că este
complice cu ea, că el însuși a voit să se pro-
voace acele rușinoase și degradătoare fărădelegi,

reviuat acum, pentru rușinea națiunii de către guvernul cu drept cuvânt atât de iubit al partidei naționale liberale.

Să povestim faptele, pentru ca să le poată cunoaște în toată întregimea lor atât guvernul cât și națiunea.

La ora 1, sala era mai mult goală și o mulțime de cetățeni se feriau de a intra în sală, dîcînd că este plină de bătăuși, cari sînt otărîți a provoca scandaluri.

De fapt, în partea dreaptă, lîngă intrare, se vedeau într-o loje câteva figuri, ce inspirau bănuială și printre care se afla și un anume Ulmeanu, care s'a distins mai cu deosebire ieri.

În fine la ora una și jumătate se urcă la tribună dl Protopopescu-Pake și vorbi despre finanțele țerii, criticînd chipul cum ele sînt administrate.

La oarele 2 și jumătate se urcă la tribună dl N. Blaremburg, care atacă guvernul partidei liberale cu o mare violență, atribuindu-i, pe la oarele 4 și un cuart, chiar și inventarea bandelor de bătăuși de sub ministerele trecute.

În acest moment, ca cum ar fi existat dorința de a confirma dîsele d-lui Blaremburg, o bandă de vre-o trei-deci de inși începîu a se retrage din sală făcînd mult șgomot. Eșînd în curte, ei începîu a se certa între dîșii. Cetățenii din intru, auzînd șgomot, năvălîră afară. Atunci se dete sîmnalul și tulburătorii începîu scandalul. Ei bătîră de vre-o câteva persoane. Doi ofițeri de sergenți de oraș, între care se afla și un bătrîn al cărui nume nu-l cunoaștem, intervenîră, dar nu spre a înlătura pe tulburători, ci spre a le da ajutor.

În mijlocul acestei încăierări se ivi dl procuror M. Manolescu.

Și aci trebuie să spunem spre lauda d-sale, dar numai a d-sale, că făcî tot ce-i stete prin putință spre a da afară din curte pe bătăușii asmuțați pe sub mînă de poliție.

Dar ce putea face un singur om, pe cîtă vreme poliția nu-i venia în ajutor? De ce fapt, cu toate îndemnul sale la liniște, tulburătorii continuă să sbiera și înjura.

După vre-o de cece sau cinci-spre-dece minute se iviră domnia prim-procuror Dobrescu, d-nii procurori Culoğlu și Bursan încungiurați de câțiva comisari de poliție. Dar domniile lor pară că veniseră numai spre a face act de prezență, căci dispărură după câteva minute lăsînd în mijlocul tulburătorilor numai pe dl Manolescu, care nu încetă de ai îndemna să se potolească.

În acest timp sala se golise mai de tot; nu mai rămăsese în intru decît vre-o sută de persoane, care urmau de ascultau și aplaudau pe dl N. Blaremburg.

Șgomotul devenind însă din ce în ce mai mare, și dl Vernescu înțelegînd că-i va fi peste putință intrării de a mai dăinu, ceti o rezoluțiune prin care desaproba atât votul camerelor în privința apanagiilor, cît și revisuirea constituțiunii. Această rezoluțiune fu primită în unanimitate și cu aplause.

Atunci șgomotul din afară deveni și mai îngrozitor. Tulburătorii, auzînd aplausele din sală, se înversunară și mai tare și năvălîră în intru.

Am auzit adresându-se d-lor Vernescu și Blaremburg cuvinte și injurături, pe care nu le putem reproduce aci. Ele erau însoțite de aceste strigăte: „Ho! huideo! Trăiască dl Brătianu!“

Mulțimea îngrozită, se retrase lîngă scenă; d-nii Vernescu și Blaremburg steteră în mijlocul ei și îndemnară pe cetățeni a nu eși afară din sală, căci se expuneau a fi și mai cu înlesnire bătuiți.

Dl procuror Manolescu intră atunci în sală și, după multe stăruințe, reuși a da pe tulburătorii afară. El era însă singur, poliția nu se vedea pe nicăiri; cel puțin cea uniformată.

Dl N. Blaremburg, alături cu dl Vernescu, se încercă a-și urma discursul. Aplausele resunară din nou și avură nenorocitul efect de a atrage earăși pe tulburătorii în sală. Injurăturile și cuvintele murdare, însoțite de „ho!“ și „huideo!“ reîncepură.

Vedînd însă, că nimeni nu-i provoca, atunci înaintă căpetenia lor, Ulmeanu, și dîce: „Vă lăsăm să vă țineți întrunirea, cu condițiunea însă de a ne da pe bătăușii voștri pe mînă!“

Tulburătorii se grupară în giurul lui Ulmeanu și, zărînd la îndemînă pe un cetățean care pară că era ochit mai dinainte, îl traseră în mijlocul lor și-l scoaseră afară, unde îl tăbăcîră. Ce i se va mai fi întemplat nu scim, dar bine de sigur că nu i-a fost.

Această manoperă, de a pătrunde în sală și de a înhăța pe câte unul, spre a-l bate afară, o repetară tulburătorii încă de trei patru ori, până când vedură, că au reușit să vire groaza între cetățeni și să spargă întrunirea.

Cetățenii începîu a se retrage, fugînd fiecare pe unde putea, ear bătăușii se aședară la poartă. Aci ei așteptară pe d-nii Vernescu și Blaremburg, cărora le deteră din nou cu „oarba!“ și „huideo!“, însoțindu-i astfel până la clubul conservator.

Se dîce, dar aceasta nu o putem afirma, că dl Vernescu ar fi fost lovit de unul din tulburători cu bastonul în cap, și că d-sa l-ar fi apucat de gît și l-ar fi trîntit jos, fugînd apoi pe scară în club.

Alții pretind că tulburătorii, voind să dea în d. Vernescu, ar fi lovit pe d-nii Lahovari și Lepădătescu.

Se dîce că d. Hiotu ar fi fost rău bătut, ear d. Ghica Simionescu, unul din redactorii ziarului „Națiunea“, a primit mai multe lovituri pe cap și apoi dus la închisoare unde, după cum ne-a spus singur, erau mai multe persoane arestate. D-sele i s'a dat drumul aseară.

S'au auzit de asemenea și trei detunări de revolver; cine a tras aceste focuri nu scim încă.

Faptul pozitiv este numai că bătăușii se aședară în stradă la ușa clubului, se încercară a pătrunde sus, dar nu putură, căci ușile erau închise.

În tot acest timp, poliția nu interveni un singur moment spre a aresta, sau a depărta cel puțin pe tulburători. În schimb sergenții de oraș, împărțiți pe detașamente și mergînd câte doi la rînd, încungiurau teatrul, mai se duceau o bucată pe strada regală și apoi se reîntorceau pe piața teatrului, unde se aședau la rînd spre a privi la cele ce se petreceau.

Tocmai după ce se sfîrși totul și când tulburătorii nu mai găsiră pe nimenea ca să bată, sosi pe din dosul teatrului și un detașament de geandarmi pedestri, ear sergenții de oraș se mișcară spre a ruga mulțimea să se împrăstie.

Tulburătorii începîu a se retrage și ei, ear Ulmeanu, oprindu-se în dreptul balconului dela clubul conservator, dîse aceste cuvinte persoanelor ce se aflau în balcon și amenințându-le cu bastonul: „Bătăușii voștri au mîncat n'au mîncat bătăa ađi, dar voi n'aveți să mai scăpați cu urechi la viitoarea întrunire“. Poliția uniformată îl auzi rostind aceste amenințări, dar nu-l atinse.

Am spus aci faptele, în toată goliciumea lor și poate, dacă am greșit întru ceva, această greșeală este de sigur în mai puțin, ear nu în mai mult.

Peata, noroiul ce s'a aruncat eri asupra guvernului partidei liberale de către poliția oficială și ne-oficială a capitalei, nu va pute fi spălată decît cu lungi ani de pocăință din partea autorilor ei. Acum poate este mai mult ca ori cînd timpul ca acei membri ai partidei liberale, cari mai au o scînteie de dragoste pentru această țeară, să ceară cu stăruință guvernului de a înlătura aceea poliție de bătăuși, care compromite totul, asmuțînd pe bătăușii ei, ca pe nisce fiare sălbatică, asupra cetățenilor cari voiesc a usa de dreptul ce li-l acordă constituțiunea.

De nu se vor pedepsi îndată cei culpabili, toți cei cari vor îndura în tăcere această mare rușine care, cade pe națiune, răspunđători vor fi naintea ei și a Europei“.

Sinodul protopresbiteral al Sibiului.

(Urmare).

Prea onorat Sinod protopresbiteral!

Subsămnatul comitet are onoare a prezenta următorul

Raport general

despre activitatea sa și starea protopresbiteratului Sibiului în decursul anului 1882 și 1883.

Pentru a înlesni orientarea și a revoca în memorie agendele de 2 ani încoace, se ne fie iertat a începe în rînd cronologic, indigetînd mai întăiu pe scurt întreg mersul afacerilor care cum a urmat.

Estinderea raportului și asupra anului 1882 este motivată prin faptul că, după cum se scie, anul trecut nu s'a convocat sinodul protopresbiteral ordinar. Rămâne dar să începem cu obiectele pertractate în sinodul din 27 Faur 1882, ținut sub presiunea fostului administrator protopresbiteral, prea onor. domn asesor consistorial Moise Lazar.

Dintre agendele și decisiunile luate în acest sinod vom suleva următoarele:

a) presiunea a raportat despre starea fon-

dului protop., arătînd că se urcase cu finea anului 1881 la suma totală de 1014 fl. 22 cr.

Sinodul a luat spre sciință raportul protopresbiteralului și a însărcinat pre comitet a cerceta starea fondului mai de aproape, avînd apoi să raporteze la proxima sesiune sinodală;

b) se însărcinează comitetul cu elaborarea unui proiect de regulament pentru înființarea unui fond general al protopresbiteratului;

c) În lipsa unui raport despre starea fondului și scoalelor din acest tract, sinodul însărcinează pe administratorul protopresbiteral să pregătească acest raport atât de necesar și a convoca sinodul în timpul cel mai scurt.

După încheierea sinodului, membrii n'au ai comitetului s'au întrunit în ședința din 25 Mai 1882 spre a se constitui alegînd de notari Demetriu Comșa; totodată s'a ales o comisie de 6 membri cu însărcinarea de a face propunerile necesare pentru scrierea concursului la postul vacant de protopresbiter în tractul nostru.

În ședința comitetului din 25 Mai 1882 s'a redactat textul concursului, pe temeiul dispozițiilor cuprinse în hîrtia consistorială dto Moise Nr. 1758 Pl. ex 1882.

În ședința din 19 Noemvrie s'a convocat comitetului hîrtia consistorială dto 30 August Nr. 2070 ex 1882, prezentată abia în 11 Noemvrie, prin care se dispune modificarea concursului și pregătirea unui act special asupra emulmentelor împreunate cu postul de protopresbiter. Comitetul s'a conformat întocmai și a statuit astăzi un nou proiect de concurs. Cu această ocazie comitetul s'a vădit silit a da expunere faptelor regretabil că, deși întregirea s'a trîgînat mai mulți ani deardul, deși comitetul încă în 11 Mai a subțernut concursul spre publicare, abia în 11 Noemvrie s'a împărțit oficiului protopresbiteral rezoluțiune consistorială, amînîndu-se astăzi din nou cestiunea atât de vitală a întregirii și paguba foarte șimțită și chiar ireparabilă a tractului nostru. S'a rugat deci Venerabilul consistor pentru a dispune întregirea cât mai urgent a postului de protopresbiter.

Pe scurt vorbind, activitatea comitetului în cursul anului 1882 a fost mărginită la 3 ședințe în cari s'au luat măsurile necesare pentru întregirea postului desamînit.

Numeroase alte obiecte, ar fi trebuit pertractate și rezolvite, în interesul și spre binele tractului.

În deosebi s'a simțit trebuința de a cunoaște starea și administrația fondului protopresbiteral cum și datele statistice asupra bisericilor și scoalelor din protopresbiterat. Într'această așteptat convocarea din nou a sinodului, dîce fără nici un rezultat. Căci oficiul protopresbiteral de atunci, în butul promisiunii date cum a mandatului, sinodul amîntit, necum se convoca sinodul „în timpul cel mai scurt“ spre ai raporta în regulă despre rezultatul activității sale în cei de trei ani, — oficiul protopresbiteral a convocat pe calea apucată, păstrînd adîncă tăcere și trecînd cu desăvîrșire din vedere datorită ce i le impune legea și oficiul.

Comitetul se simte nevoit a descoperi această împiegurare regretabilă în scopul de a pune declina răspunderea ca și cînd însuși ar fi gînat mersul regulat și corect în conducerea afacerilor protopresbiterale. Destul, că comitetul s'a putut întruni decît fiind convocat la ședințe în trei rînduri. Spre a se pute întruni, însă membrii comitetului s'au vădit necesități a se vocea pre ședințe ca să-i convoace la ședințe în ședințe însă n'a putut lua în pertractare obiectele puse la ordinea dîlei ca fiind preg-

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

III.

Șofron, om ca de trei-deci de ani, fusese cîtană mpărătească și era de mai mulți ani acum slugă cu simbric, scia dar ce este dator și porunca stăpînului.

Cîtă vreme vedrele erau pline, și-a făcut și el parte cuvenită din ele, eară partea lui era mare. Tocmai mătăhală nu era Șofron; te uitai însă la el și simțiai, că nici cu parul, nici cu păharul nu-l poți doborî. Înalt nu era afară din seamă, era însă ciolănos, lat în umeri și greu în tot trupul, un om, care duce la tăvăleală. Cu toate aceste, întorcîndu-se la birt, pămîntul i se legăna sub picioare și drumul de țară îi era prea îngust.

Ajuns la ușa grajdului, el se opri și-și adună toate puterile, ca să stee drept.

Sînt amețit, — nu-i vorbă, — își dîse el, — rău amețit, dar beat nu sînt. Busuioc e om cinstit, Iorgovan e băiet de treabă, Jupâneasa Vica, e bună și ea, de tot bună. Ei! și ce-i mai

departe!? — Prea puțin îmi pasă! — Tot mînsor la toamnă!

Și putea Șofron să se însoare. Avea bănișori dați cu împrumutare, avea un loc de casă în Curtici, intrase slugă la Busuioc, pentru-ca să și-l câștige n'as: toate erau gata; numai nevasta mai lipsia. Ear acum, — nu erau beat Șofron, era însă amețit și-ar fi voit să aibă nevastă, ca să poată săruta pe cine-va. Așa era el, cînd era amețit: îi era dragă lumea toată.

Bună dimineața! — dîse el intrînd în grajd.

Bună se-ți fie inima! — răspunse tot el, de oare-ce caii, cărora le dîsece bună dimineața, nu îi puteau răspunde.

Dar fîn mai aveți DVoastre?

Ia vino, mă rog, și te uită!

Bun! — bun! — dîse el ear, încredințîndu-se, că este fîn.

Da, bun! — însă Vulpoi, unul dintre caii dela căruța lui Iorgovan, stetea gînditor și nu mîncă.

Șofron își încrעי sprîncenele, îl apucă de urechi și-l țurură, apoi se dete înapoi și grăi:

Șofroane! — lasă! nu te necăji! — culcă-te să tragi un puț de somn; dar bagă de seamă să nu te fure somnul, Șofroane, că e dîuă, Șofroane, și ai treabă, Șofroane!

Culcat apoi în ușa grajdului, cu capul pe prag, el în curînd începîu a zimbi prin vis.

Cînd se albia de dîuă, el sări sprinten în

picioare, ca să adape caii și să-i țesele, eară cînd soarele se ivia din dosul dealurilor, el se întorcea în bătătura dela marginea satului, ca să vadă ce-i și cum și să-i poată da stăpînului său răspuns pe cînd se va scula.

Șofron, pădurean și el, scia să vorbească cu pădurenii, tocmai de aceea însă în curînd simți, că anevoia se va înțelege cu dîșii.

Nici nu voiau pădurenii să stee de vorbă cu dînsul. Cei mai mulți dîceau, că nu rămân pe aici, ci trec în Bănat, unde dîna se plătesce mai bine. Alții îl amîneau pe mîne pe poimîne, dîcînd că nu sciu încă cum se vor hotărî prețurile. Ear puținii, cari erau gata de a merge chiar de pe acum la lucru, cereau nisce prețuri de te spăriai de ele. Trebuia să le plătesci dîlele perdate pe drum și ostăneala drumului. Apoi anul era bun, și dar din dar se face. Apoi veniseră mai puțini ca n'tr'alți ani. Apoi — și mai ales — era holeră, și de geaba omul în gura morții nu intră.

Dar toate aceste calea-valea: vorba era, că nu se găsiu oameni pe placul lui Busuioc.

Busuioc își făcuse socoteala, căți cosași, căți legători și căți mînuncheși îi trebuiau, pentru ca să-i poată aduna rodul în timp de trei dîle. Pădurenii aveau însă alte socotele. Voind a pleca la seceriș, ei se adună în cete de câte cinci până la o sută de inși. Fiesce-care din aceste cete are apoi un om al ei, care se învoiesce

pentru ceata lui; oameni răsleți nu se găsiu de oare-ce pădureanul odată cu capul nu se desparte de ceata, cu care a plecat. — Igeaba se căznia dar Șofron să adune numele poruncit de Busuioc: odată erau prea mîncosăși, altă dată prea mulți legători. De ceea ce era mai rău, se nimeriau totdeauna prea mulți, care nu fac nici o treabă. Fiesce-care ceată de cel puțin opt inși are cîte un cimpoieș ori lăutar și câte un băiet care poartă fedeleșul cu apă 'n urma secerătorilor, ear lăutarul e socotit drept cosaș și băietul drept mînuncheș. Busuioc hotărîse un cimpoieș, un lăutar și doi băieți, ear lui Șofron i se nimeri cîte patru lăutari, doi trei cimpoieși și cîte doi șase băieți.

Să facă Iorgovan ce voiesce el! — Șofron și se întoarse necăjit la birt.

Mai rău se necăji, cînd află, că Iorgovan tot nu s'a sculat încă, ear după ce se desparte de grajd, el începîu a se scărpinga la ureche.

Vulpoi stetea cu urechile debelate și zimbea.

Am dîs eu, — grăi Șofron. — Are Iorgovan, trebuie să aibă. Dîceam eu înși ieri, că omoară caii. Astă noapte i-a lăsat dați în mijlocul drumului, ear acum doară ne alte dați.

Îl scia om, care nu primesce să fie pedesit de slugile tătâne-sau; dar Vulpoi era bol-

În ce privește anul 1883 activitatea comitetului a fost și mai mărginită. Căci din 1 Iulie și până la 1 Septembrie, când a intrat în funcțiune nou alesul protopresbiter, așadar în luna de 8 luni de zile, fostul administrator protopresbiter a convocat nici măcar o singură ședință, în afară de sinod și comitet în grigea sorții ca și când ar fi fost în dispoziție stat. org. nu l'ar fi obligat întru nimic. Eată în puține cuvinte distincțiile acestui tract până la intrarea în funcțiune a protopresbiterului actual.

În aceeași expirare termenului concursului și în ședința din 14 Martie, ținută sub președinția Prea on. d-n asesor și comisar consistorial Ioan Zacharia Boiu, comitetul a satorit lista candidaților de admis la alegerea de protopresbiter.

Alegerea însăși a urmat în ședința sinodului din 15 Martie 1883. După cum se știe dintr-un raport prezentat în ședința din 13 Martie a profesorului seminarial Simeon Popescu. Urmările alegerii, comitetul a trebuit să aștepte în curs de aproape 6 luni. Chiar până astăzi nu s'a împărțit prin comitetul adresată deadreptul comitetului ori electorului dacă a urmat întărirea alegerii și intrarea în funcțiune a noului protopresbiter.

După o așteptare de 6 luni, în cari părea să fi întrerupt ori-ce activitate a comitetului, acesta a fost convocat la o ședință ținută în 13 Martie sub președinția noului protopresbiter Ioan Popescu, împărțind mai întâiu cuprinsul raportului Excelenței Sale d-lui arhiepiscop I. Septembrie 1883, Nr. pres. 1354, s'a prezentat comitetului în calitatea de protopresbiter al tractului Sibiu, pofind pre membrii comitetului la împreună lucrare armonică.

Mai departe arată, că a primit arhivul fostului administrator, dar că ar fi descoperit în arhivă însemnate, unele acte de importanță fiind cu totul cum și evidența necesară. S'a constatat, că nu s'a predat noului protopresbiter rațiociniul și fondul tractului episcopii încă n'au ajuns în poziție de a fi prezentat. Comitetul a decis a se adresa ven. Prea on. rugare spre a se provoca fostul administrator ca să aștearnă atât rațiociniul cât și fondul care aparține fondului nostru tractual.

În scopul de a sporii acest fond și spre a evita scăderea provenită din încasarea taxelor de licențe de comunie, comitetul decide a se prezenta Prea onorabilului sinod propunerea de sub punctul 2.

În sfârșit se alege o comisiune de 3 membri pentru studierea a studii ceștiunea înființării unei școli centrale în Sibiu, având apoi să raporteze sinodului din ședințele proximale.

Prea on. sinod! Cu aceste am fi terminat lucrările asupra activității comitetului în cursul anului 1882 și 1883.

În ședința, ce s'a ținut în 13 Faur a. e., comitetul a prezentat un raport detaliat și foarte interesant asupra activității sale cum și asupra rezultatelor ce a dobândit în administrarea tractului Sibiu. Raportul cuprinde numeroase date statistice cum și expuneri bine motivate asupra cauzelor de îmbunătățire. Fie-ne deci permis să prezentăm pe scurt câteva din momentele prin-

care raportul este precedat de o introducere, în care se prezintă, că a întreprins vizitațiuni în aproape toate comunele tractului. Cu satisfacție acest fapt îmbucurător

și avem deplina convingere, că presidiul va continua pe calca apucată, punând și mai departe diligența și zelul îndatnat în serviciul administrației tractuale atât de înapoiate.

(Va urma).

Adunarea generală a Asociațiunii transilvane.

Convocare.

În conformitate cu §§ 14 și 21 din statutele asociațiunii transilvane și în conformitate cu concludul adunării generale dela Brașov din 1883 de ddo 31 August șed. III p. prot. 49, adunarea generală pentru anul curent se convoacă prin aceasta în orașul Orăștie pe ziua de 17 August st. n. a. c. și zilele următoare.

Aducând aceasta la cunoștință publică, invit pre toți membrii asociațiunii a lua parte în număr cât mai mare la ședințele acestei adunări.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Sibiu în 11 Iulie st. n. 1884.

Iacob Bologa m. p. vice-președinte.

CRONICĂ.

Măsuri contra cholerei. Direcțiunea administrativă din Cluj a căilor ferate a dispus, ca salele de așteptare și alte localități dela gare precum și toate vagoanele să se desinfecteze pe toată ziua.

Ministrul de interne al Ungariei a dispus prin o ordonanță cătră toate municipiile, exmisă la 11 n. a l. n., ca să se îndeplinească toate posturile de medici cercuali vacante cât mai în grabă, și încât remunerațiunea ar fi prea mică să se contopească câte două cercuri învecinate, eventual să se ridice onorarele. Ministrul își exprimă speranța, că municipiile, având în vedere epidemia în Franca sudică, vor grabi a satisface acestei ordonanțe.

A doua ordonanță tot de același dat se referese la curățirea apei de beut. Pentru curățirea apei mai cu scop se poate întrebuița filtrarea apei de rîu și de fîntână. Spre acest scop sînt de a se întrebuița vase, în cari să se bage năsip și bicași. Se recomandă și filtrarea în cantitate mai mare cu cărbuni. Municipiile sînt recercate a supraveghia asupra măsurilor ordonate a se folosi spre curățirea apei de beut.

D. Doctor Marcovici din București, a plecat la Toulon, unde este trimis de guvernul român pentru a studia mersul epidemiei de cholera ce bîntue acuma sudul Franciei.

Moritz Frankl, celebrul socotitor, băiet de 40 ani, se află la Sibiu, și Sibienii vor ave ocaziune de ase încere-

Sînt și nu sînt.

Vorbesc-mi, cum se vorbește, — grăi Iorgovan mai răstit. — Ai fost? și ai fost? ai găsit? — n'ai găsit?

Am găsit și n'am găsit, — îi răspuse Șofron. — Așa cum cere Nenea Busuioc n'ai pute să-i aduni decât în sat, din plin.

Atât îi mai trebuia și lui Iorgovan. Dacă nu putea să doarmă, ar fi voit să meargă mereu înainte până-ce nu va eși din lume.

Atunci pune caii, ca să mergem mai departe, — țise el hotărît și se duse, ca să facă socoteala conacului.

Șofron puse caii, la căruța sa trei, car la a lui Iorgovan numai doi.

Iorgovan se urcă n căruța cu doi cai întoemai cum s'ar fi urcat, cand ar fi fost cu trei. Slavă Domnului, feciorul lui Busuioc n'avea nevoie să-și piardă rostul pentru atîta treabă.

Dar omul tot om rămâne.

Cu pielea cum rămâne? — întrebă feciorul lui Busuioc.

O s'o găsim aici, — îi răspuse sluga.

Mênă tu înainte!

Șofron eși cel d'întăiu din curte, cară Iorgovan rămase n urma slugii.

Mare minune! — grăi Șofron. — Fire-ar să nu-i fie de diochii.

(Va urma).

dința despre admirabila lui destoinicie în calculul liber. Am rămas uimiți de probele ce ni le-a dat astăzi în biroul redacțiunii noastre atât în precizarea zilelor indicate în calendar, cât și de destoinicia sa în înmulțire. Astfel în timp de mai puțin decît un minut el a spus, câte zile, câte ciasuri, câte minute și câte secunde sînt în 36 ani, și anume 13,140 zile, 315,360 oare, 18,921,600 minute și 1,135,296,000 secunde.

Cetitorii se pot înșiși încredința, dacă ar ave ori nu dreptate.

Regele României nu merge la Belgrad. „Telegraful“ oficios aduce următoarea desmințire:

„Scirea privitoare la o vizită a Maj. Sale Regelui, că va pleca la Belgrad, dată de nisce foite din Capitală este, o simplă născocire.“

Distincțiune. S'a acordat medalia română Bene-Merenti cl. I d-lui profesor I. Manliu din București, născut Ardelean, pentru lucrările sale didactice.

Măsurile și greutatele în România. În urma unei decisiuni a ministrului agriculturii, industriei comerțului și domeniilor, termenul de toleranță, acordat pentru întrebuițarea măsurilor și greutateilor vechi, se prelungește dela Iulie 1884 până la 1 Septembrie 1884.

Dela 1 Septembrie 1884 va intra în vigoare în toată întinderea României, afară de Dobrogea, legea pentru adoptarea sistemului de măsuri și greutatei metrice.

În intervalul dela 1 August până la 1 Septembrie 1884, verificatorii de măsuri și greutatei vor face prima verificare a nouelor măsuri și greutatei metrice.

Recruții din Dobrogea vor fi concentrați pentru 60 de zile cu începere de Dumineca trecută.

Parte din recruți vor fi concentrați la Constanța, parte la Babadag.

Împăratul german Wilhelm a sosit în 15 Iulie n. la 5^{3/4} oare în Gastein.

Principesa Wilhelm de Prusia, soția fiului celui mai bătrîn a principelui de coroană din Prusia, a născut un prinț, care este acum al treilea fecior al nepotului împăratului german.

Pentru jertfele cholerei senatul francez a încuviințat creditul de 2^{1/2} milioane franci.

În Marsilia au sosit ministrii Waldeck-Rousseau, Raynal și Hérisson. Prefectul a constatat față cu ministrii, că dela izbucnirea epidemiei 65,000 de persoane au părăsit Marsilia și că populația lucrătorilor e amenințată de lipsă. Ministrii se duc la Toulon.

VARIETĂȚI.

(Canalul de Panama). Dr. Carol de Scherzer scrie în „Deutsche Rundschau für Geographie und Statistik“ despre calea ferată ce duce dela Oceanul Pacific spre Oceanul Atlantic următoarele:

„În anul 1859 luna Iunie venind dela Lima am cercetat pentru întăia oară Panama; calea ferată engleză ce duce dela Oceanul Pacific spre cel Atlantic era pusă în circulațiune abia de patru ani. Linia acestei căi ferate e de 47^{1/2} mile engleze. Transportul de pasageri și metale nobile îndată la început a fost așa de mare, încât capitalul de 21 milioane mărci cheltuit cu construirea a dat dobândă însemnată, deși susținerea acestei linii pretindea la an o cheltuială de 2 milioane mărci. Ca să ne putem explica de ce se cheltuesce o sumă așa mare, trebuie să spun, că linia trece printre păduri tropice de o productivitate primitivă. Amestecul sîlbatec al plîntelor cari se urcă și ramii verzi ai Palmilor ajung mai pînă în vagoane povestind de frumșeța naturii tropice. Vegetațiunea crește așa de repede încât pe unele părți linia căii ferate

trebuie curățită câte de două ori pe an de plantele ce o năpustesc, și de ar rămâne drumul nefolosit numai timp de un an, i s'ar perde și urma și totul s'ar transforma earăși în o pădure sîlbatecă.“

(Bacilul choleric.) De când flagelul cholerei, de origine asiatică, năvălesce din ce în ce mai des în Europa, medicii specialiști s'au pus a studia, care este cauza ce produce această boală omoritoare. Între cei mai înverșunați cercetători figurează Dr. Koch din Berlin, care a făcut numeroase cercetări în Asia și Egipt, și aceste cercetări l-au condus la concludsiunea, că cholera este rezultatul unui mic animal intestinal, care este bacilul choleric, ce se desvoaltă foarte tare în intestine. Aparițiunea lor coincidează cu începutul bolii, și numărul lor crește cu cât boala se agravează, și disparițiunea lor coeincidează cu declinarea maladiei. Aceste animale au forma unei virgule.

Spre a demonstra fără contestare că bacilul este cauza rului, ar trebui să se poată provoca cholera artificial cu el la animale inoculate. Această probă de control n'a reușit până acum nici la Calcuta nici în Egipt, și D. Koch se întrebă dacă va reuși vre-o dată, de oare-ce, după toate aparențele, animalele, țice el, sînt refractare la infecțiunea cholerică. În adevăr nu se cunoașce nici un exemplu autentic de animale, cari ar fi murit de această epidemie. Dacă ar exista, țice d. Koch, vr'un fel de animale susceptibile de a fi atacate de cholera, negreșit s'ar observa aceasta în Bengal, unde tot anul și în toată țeara germenii cholerei sînt răspândiți pretutindene cu profuziune.

Dar din faptul, că încercările de inoculare n'au isbutit, nu trebuie a conchide absolut, că bacilul nu e agentul specific activ a cholerei. Tifusul abdominal și lepra sînt și ele doue boale ce provin din animalcule specifice, și până acum nu a reușit a se transmite prin inoculare la animale; tot așa poate fi și cu bacilul choleric. Afară de aceste, există un oare-care număr de observațiuni, ce pe căi diverse mărturisesc acțiunea specială și infecțioasă a bacilului choleric. Albiturile pline de dejecțiunile cholericilor și lăstate 24 oare la umezeală arată aceste animalcule în abundență, numărul lor crește cât-va timp; și se știe, că albiturile cholericilor comunică adese infecțiunea la persoanele, ce le manipulează. D. Koch a observat asemenea dezvoltarea bacilului pe punctele unde se întind dejecțiunile cholericice, pe albituri umede, hîrtia sugătoare, și mai cu seamă pe suprafața unui pămînt umed.

Observațiunea probează un fapt important: uscarea ucide bacilul cu o foarte mare rapiditate. După 3 oare de uscare, ori-ce viață dispore. Astfel se explică pentru ce cholera nu se transmite prin vînturi la mare distanță și pentru ce merge încet, adusă chiar de om. Această proprietate, dacă este exactă, este util de cunoscut pentru profilacțiunea cholerei.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Fiume, 16 Iulie n. Ați dimineață flota austro-ungară a ridicat ancorele. Admiratul Sternek cu corabia sa, urmat de 5 corabii cuirasate și de canoniera „Krnka“ a luat direcțiunea spre Pola, pe când o corabie cuirasată, corabia „Elisabeth“ și torpilierile au rămas deocamdată aici. Flota sîrșește în sептemăna aceasta exercițiile și se va dasarma după serbarea aniversării bătăliei dela Lissa. Festivitatea arangiată în „Grădina populară“ în onoarea ofițerilor de flotă, a fost strălucită fiind de față guvernorul și soția sa, principele Lobkvitz și toți ofițerii de flotă; mii de oameni se aflau în grădină.

Marsilia, 16 Iulie n. Ieri au murit treizeci de inși de cholera.

Toulon, 16 Iulie n. Ieri au fost șapte casuri de moarte de cholera.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

"Ortodoxul." Foaie eclesiastică. București, 1 Iulie v. 1884. Anul V. Nr. 26. Sumar: O eroare a bisericii latine în privința consecrațiunii euharistice. — Păcatul vechiu aduce osândă nouă. — Vestimintele persoanelor bisericești afară din serviciul divin. — Prescripțiile verbale ale st-lui sinod. — Diverse. — Bibliografie.

"Biserica și școlă." Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Arad, 1/13 Iulie 1884. Anul VIII. Nr. 27. Sumar: Învățătura lui Christos și predicătorii ei moderni. — Despre școala cu doi învățatori. — Influența mamei ca educatoare în cercul familiar. — Diverse. — Concurse.

"Amicul Familiei." Gherla 1884. Anul VIII. Nr. 14. Sumar: Soțului meu (poesie). — Căsătoria (studiu social premiat cu 100 franci). — Domnița Elena, fiica lui Stefan cel mare. — La dragostile ce s'au stins (poesie). — La umbra arborilor (ilustrațiune). — Luculus (novelă originală). — Valsul "Fantome", umbrei scumpului meu amic Ciprian Porumbescu, (poesie de C. Morariu). — Intimitatea. — La scaldă de mare (ilustrațiune). — Feciorul de împărat (anecdodă populară). — Un apel. — Cugetări. — Diverse. — Posta redacțiunii. — La numărul acesta sunt alăturate patru icoane ca premii la "Amicul Familiei": 1.) Carol I., Regele României în vestiminte de ostas român. 2.) Elisabeta, Regina României în vestiminte țărănești-române. 3.) Georgiu Barițiu, decanul publicisticii române, redactorul diarelor "Observatoriul" și "Transilvania", membru ordinar al Academiei române etc. 4.) Christos în mijlocul pruncilor.

Seiri economice.

Starea séménăturilor în Ardeal.

În comitatul Albei-inferioare grânele de primavară sânt cam slabe, cele de toamnă primit o recoaltă bună. Cucuruzele sânt mijlocii. Viile stau foarte bine: se așteaptă un cules bogat.

În comitatul Sibiului grânele sânt frumoase și în genere e nădejde de o recoaltă bună. Cucuruzele în unele părți sânt mai slabe.

În comitatul Făgărașului a stricat grânelor rugina, mai frumoase sânt în genere séménăturile de primavară; cucuruzele încă sânt frumoase.

În comitatul Bistrița-Năsăud în urma timpului favoritor se sperază o recoaltă bună de bucate, viile încă vor da un cules bun.

În comitatul Hunedoarei a cășunat rugina multă stricăciune în grâne. Cucuruzele sânt slabe, cele ce au fost séménate târziu sânt foarte slabe; în cercul Hațegului séménăturile de toamnă sânt frumoase.

În comitatul Târnavei-mici recoalta se arată a fi submijlocie; mai frumoase sânt cucuruzele. Viile în acest comitat nu prea primit cules bun.

După raporturile oficiale secerisul va începe în comitatele Alba-inferioară și Borsod în 15 a l. c.; în comitatele Bihor, Solnoc-Dobâca și Zemplin cam preste 8 sau 10 zile. În comitatele Neutra și Komorn s'a sîrșit seceratul. În comitatul Békés grâul promite 8 Hectolitre de jugăr. Seceratul sécărei va începe preste 8—10 zile în comitatele Murăș-Turda, Solnoc-Dobâca, Turda-Arieș și Odorheiu.

Piața din Siblu 15 Iulie n. Grâu Hectolitru 74—80 Kilo fl. 6.80 până fl. 7.80, grâu mestecat 63 până 72 Kilo fl. 5.30 până fl. 6.30, sécara 66 până 72 Kilo fl. 4.40 până fl. 5.—, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovês 38 până 45 Kilo fl. 2.90 până fl. 3.50, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 4.90 până fl. 5.50, mëlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.50 până fl. 2.—, sémăzarea de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mázarea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, linteaz 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasoleaz 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, păsat de grâu 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, fâinã Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slânina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sêu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, sâpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fên 100 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cânepaz fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 28 până 30 cr., carnea de vitã Kilo 46 cr., carnea de vitel 40 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 30 până 32 cr., ouês 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Brașov, 14 Iulie n. Grâu hectolitru fl. 7.20, grâu mestecat fl. 6.—, sécara fl. 4.60, orș fl. 4.80, ovês fl. 3.20, cucuruzul fl. 4.60, mëlaiul fl. 6.—, mázarea fl. 7.—, linteaz fl. 10.—, fasoleaz fl. 7.50, crumpenele fl. 2.50, carnea de vitã p. Kilo 48 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec 32 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Iulie st. n. 1884.

Table with 4 columns: Item, Cump., Vând., and Price. Includes items like Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), and various bank and exchange rates.

Bursa de Viena

din 15 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes gold and silver rents, exchange rates for various currencies, and commodity prices like wine and flour.

Bursa de Budapesta

din 15 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Similar to the Vienna table, listing various financial and commodity items.

Mașinele de cusut Singer originale

recunoscute de cele mai bune din lume se preferă tuturor celorlalte fabricate pentru construcția simplă și trainică.

G. Neidlinger, Strada Cisnădiei Nr. 20.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai noue scrieri științifice, chiar și casurile cele mai desperante fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările rele ale păcatelor secrete de tinere (onania), distrucțiunea nervilor și imputența. Cea mai mare discrețiune. Mănuș de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella,

membru la societăți științifice și a 6 Place de la Nation, 6. Paris.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Brașov. Includes train types (Tren de porțocano, Tren accelerat, etc.) and times.

Nota: Numeri încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.